

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vodafone España, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 dyrektywy 2002/20/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom prawa krajowego zezwalającym na ustanowienie opłaty z tytułu praw do instalacji urządzeń na gminnym mieniu publicznym obciążającej operatorów, którzy, nie będąc właścicielami sieci, korzystają z niej w celu świadczenia usług telefonii komórkowej?
- 2) W przypadku gdyby wskazane powyżej obciążenie zostało uznane za zgodne z art. 13 dyrektywy 2002/20/WE, czy warunki, w których opłata jest wymagana na mocy spornej uchwały lokalnej, spełniają wymogi obiektywności, proporcjonalności i niedyskryminacji ustanowione w tym przepisie, jak również potrzebę zapewnienia optymalnego wykorzystania przedmiotowych urządzeń?
- 3) Czy należy uznać, iż wskazany powyżej art. 13 dyrektywy 2002/20/WE jest bezpośrednio skuteczny?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 lutego 2011 r. — Vodafone España, S.A. przeciwko Ayuntamiento de Tudela

(Sprawa C-55/11)

(2011/C 139/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vodafone España, S.A.

Strona pozwana: Ayuntamiento de Tudela

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 dyrektywy 2002/20/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom prawa krajowego zezwalającym na ustanowienie opłaty z tytułu praw do instalacji urządzeń na gminnym mieniu publicznym obciążającej operatorów, którzy, nie będąc właścicielami

sieci, korzystają z niej w celu świadczenia usług telefonii komórkowej?

- 2) W przypadku gdyby wskazane powyżej obciążenie zostało uznane za zgodne z art. 13 dyrektywy 2002/20/WE, czy warunki, w których opłata jest wymagana na mocy spornej uchwały lokalnej, spełniają wymogi obiektywności, proporcjonalności i niedyskryminacji ustanowione w tym przepisie, jak również potrzebę zapewnienia optymalnego wykorzystania przedmiotowych urządzeń?
- 3) Czy należy uznać, iż wskazany powyżej art. 13 dyrektywy 2002/20/WE jest bezpośrednio skuteczny?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 7 lutego 2011 r. — France Telecom España, S.A.

(Sprawa C-58/11)

(2011/C 139/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: France Telecom España, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 dyrektywy 2002/20/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom prawa krajowego zezwalającym na ustanowienie opłaty z tytułu praw do instalacji urządzeń na gminnym mieniu publicznym obciążającej operatorów, którzy, nie będąc właścicielami sieci, korzystają z niej w celu świadczenia usług telefonii komórkowej?
- 2) W przypadku gdyby wskazane powyżej obciążenie zostało uznane za zgodne z art. 13 dyrektywy 2002/20/WE, czy warunki, w których opłata jest wymagana na mocy spornej uchwały lokalnej, spełniają wymogi obiektywności, proporcjonalności i niedyskryminacji ustanowione w tym przepisie, jak również potrzebę zapewnienia optymalnego wykorzystania przedmiotowych urządzeń?
- 3) Czy należy uznać, iż wskazany powyżej art. 13 dyrektywy 2002/20/WE jest bezpośrednio skuteczny?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 21.